

BAGGAGE

נעה יקוטיאלי ו Noa Yekutieli

BAGGAGE

נועה יקותיאלי Noa Yekutieli

הגלריה על הצוק ע"ש בר זימרא
היכל התרבות העירוני, נתניה

אוצרת / מאיה קשביץ
עיצוב גרפי / יעל שינקר
צילום / רן ארדה
סטודיו שוקי קוק
דפוס / ע.ר. הדפסות

התערוכה בחסות עיריית נתניה

© כל הזכויות שמורות, ינואר 2012
הגלריה על צוק ע"ש בר זימרא, נתניה

בתערוכה צנועה ומינימליסטית, יוצרת נעה יקותיאלי חלל סטרילי ואינטימי, המאפשר לצופה לעבור בו את המסע אותו היא מבקשת לטוות. השפה המובהקת המשותפת לעבודות יוצרת אחידות ויזואלית ותכנית המאגדת את העבודות כולן לכדי חוויה אחת שלמה.

מקורה של טכניקת חיתוך הנייר במזרח הרחוק, שם שימשה לעיטור ונחשבה לאמנות ולעיסוק המוקצה לנשים בלבד. עובדה זו מיוצגת על-ידי הדמות הנשית, החוזרת ונשנית בעבודות, ואף שדמות זו נוצרה כדי לתאר סיפור אישי מזווית מבטה האותנטית של האמנית, היא מבטאת בעל כורחה היבטים של מגדר. היבטים אלה, על אף שאינם עומדים במוקד השיח, חשובים להדגשת המסר בכך שהם מעבירים את הניגוד הצורם בין העדינות והרוך של הדמות לבין כובד המשא שתחתיו היא כורעת.

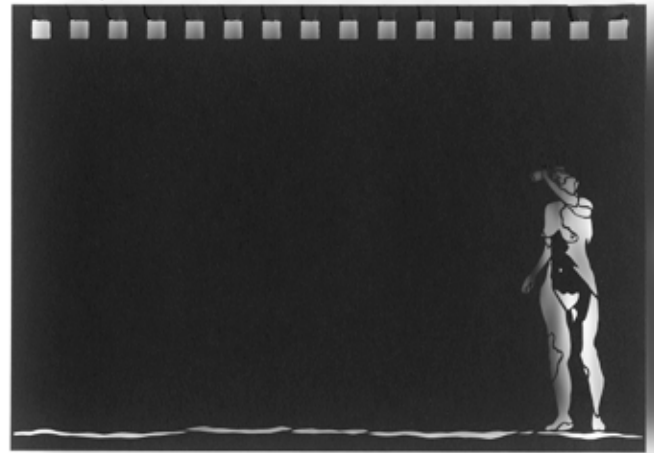
השימוש בטכניקת חיתוך הנייר מצריך ריכוז ודיוק כמו גם מאמץ סיזיפי שאינו מאפשר לטעות. פעולת החיתוך אינה הפיכה, עובדה העומדת כאנטיתזה ובו בזמן גם כאשרור של הצורך האנושי בשליטה. בשונה מן הטכניקה המסורתית, בעבודותיה משתמשת יקותיאלי בנגטיב של החומר; היא כמו חוצבת לתוכו, פוערת פתח בדף השחור, המאפשר לאור להיכנס, ובו בזמן היא משתמשת באופייה העיטורי של טכניקת חיתוך הנייר, באסתטיקה הגבוהה שלה ובגימור הנקי ויוצרת ברגע ההתבוננות אשליה רגעית של שלווה עד להכרה בתוכן הקשה לעיכול.

התערוכה מעלה את עקרון מחזוריות החיים והמשא שאותו נושא האדם מלידה ועד מוות; בין שהאובייקט פיסי ובין שהוא רעיון קונספטואלי, בין שהוא חפץ ובין שהוא

זיכרון, לכל אחד יש מטען משלו, שאותו הוא צובר במהלך חייו ואותו הוא מותיר אחריו. מעבר זה ממחיש את איבוד השליטה הבלתי נמנע ואת סופנו הידוע מראש.

סדרת העבודות הקטנות מהווה אנקדוטות של תקופת חיים, המחשות מטפוריות של אותו משא שאנו סוחבים. הגודל המיניאטורי, העדינות וההצבה המקוטעת מאפשרים לצופה לייצר תהליך של הזדהות ובחירה עד הגיעו למיצב, שבו הוא נבלע והופך להיות חלק מן העבודה; גבולות המציאות והבדיה מיטשטשים ואילו האינדיבידואל הופך לקולקטיב; כאן נוצרת חלוקת העול ושותפות הגורל.

העבודה היחידה המשתמשת בחלקו הפוזיטיבי של החומר, היא העבודה 'Elsewhere'. סולם צר ושברירי הניצב

זה מסכם את המחזוריות הבלתי נדלית של החיים ואת אופיים החמקמק.

דרך חלקיה השונים של התערוכה ובהסתכלות בה כמכלול יוצרת יקותיאל לי למען הצופה חוויה של הזדהות, בחירה ואובדן שליטה. דרך שימוש מינימליסטי בחומר ובקונטרסט בין שחור ללבן, חושך ואור, היבטים פילוסופיים שלמים מתמצתים לכדי הדיכוטומיה הקיימת בין הקושי שביכולת להרפות ולשחרר לבין הקלות שבפעולה זו. הדגש, שיקותיאל לי שמה בדו-שיח בין שליטה לקבלה, הוא על אפשרות הבחירה, הצורך במודעות והזדהות ובסופו של תהליך, יכולתו של האינדיבידואל לתמרן בין היותו כזה לבין השתייכותו לסיפור גדול הרבה יותר.

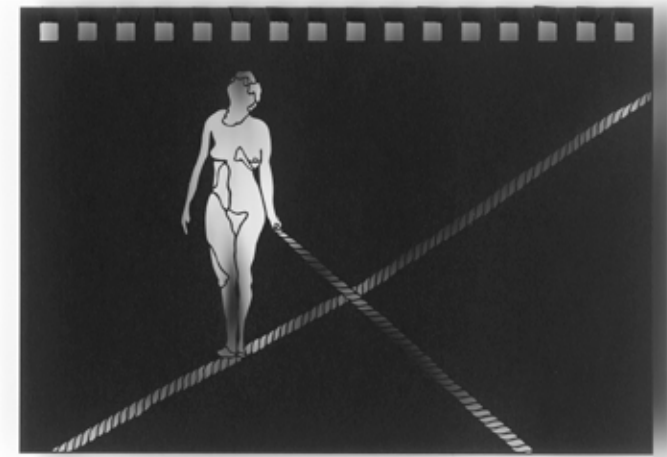
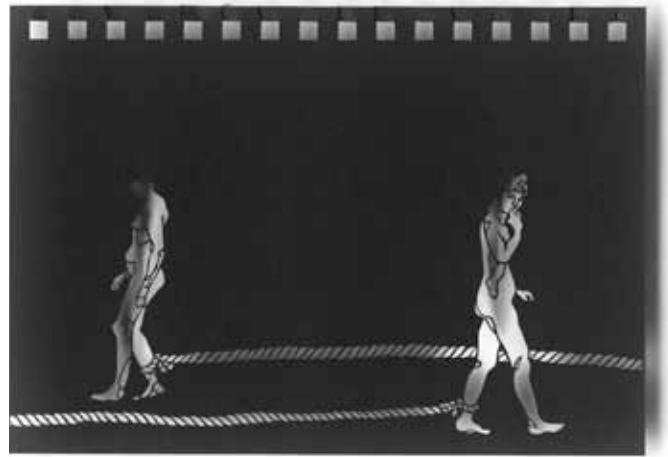
מאיה קשביץ
אוצרת

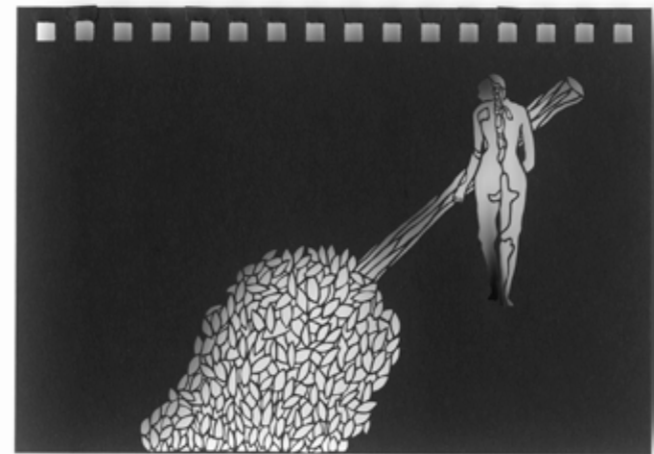
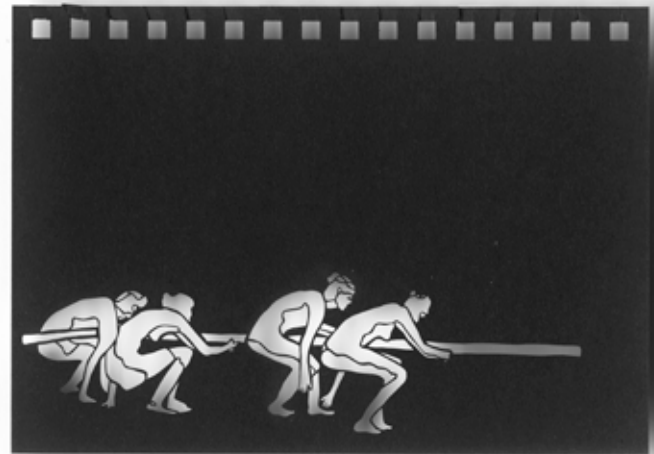
נשלטת שבפעולה זו. תוך ניסיון התמצאות בין השכבות הרבות, המדמות את המציאות המשתנה, הופך הצופה לחלק מן העבודה ודמותו משתקפת בין החריצים שבחומר. משם מחזירה אותו יקותיאל לי למקום שקט ובטוח, שבו הוא יכול להתמודד עם קבלת המציאות ואופייה הטראנספורמטיבי.

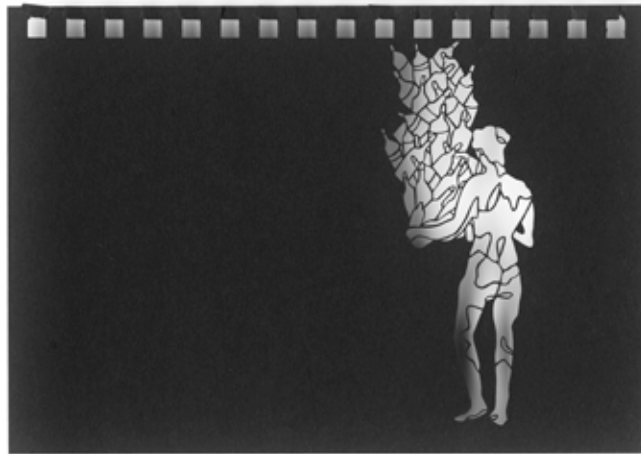
בסופו של המסע, מגיע הצופה לחלקה המדיטטיבי של התערוכה. ערימות הפרחים והאבנים, סמלי הקבורה, ניצבות לצד הבורות המייצגים את סופנו; אלמותיות החפצים מדגישה את זמניותו של הגוף. ההכרה בתהליך זה, כמו הרעיון כי המוות הוא חלק מן החיים, מתמצתת לתוך העבודה החותמת את התערוכה, 'Water Drops'; מקבץ מדוקדק של תוכן בלתי קוהרנטי, תיאור סוריאליסטי של רעיון החיים – מנוף אוחד בטיפות נושרות אל תוך סירה, השטה על גבי ים המתמלא מתוך דלי. תיאור

במרכז החלל, משתלשל מן החלון הכנסייתי בתקרה. הצופה כמו מקבל הזדמנות פז לשנות את גורלו ולבחור בין נשיאת הנטל לבין שחרור וקבלה, בין התמודדות לבין בריחה. צורתו העגולה של החלל ומיקומו של הסולם במרכז ההתרחשות, המכילה דמויות רבות העוסקות בשגרת הסחיבה, יוצרים נקודת מגוז שאליה מתרכזת התערוכה כולה מאחר שהיא מהווה נקודת יציאה בשביל הצופה הכלוא בתוך הסיפור.

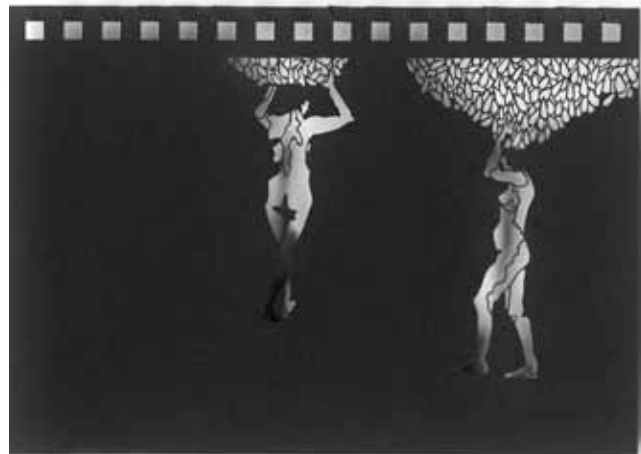
השלב הבא במסע הוא המיצב 'Baggage', המהווה את נקודת השיא של אלמנט האור והצל בתערוכה. המשטחים הגדולים, שלתוכם חתכה יקותיאל לי מנופים ודמויות אנושיות, משליכים צל אימתני על החלל כולו ויוצרים אווירת כאוס ואובדן שליטה. ההקבלה בין מכונה לאדם משרישה את רעיון הסחיבה כמו גם את המכניות הבלתי

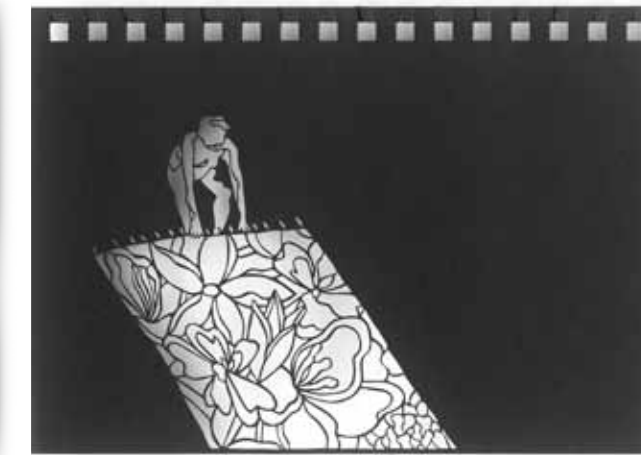
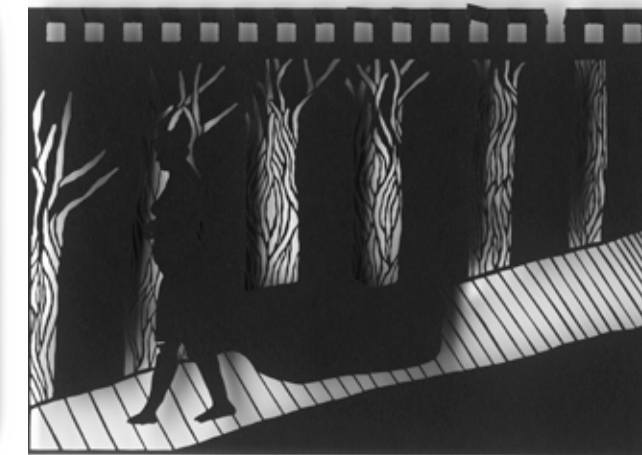
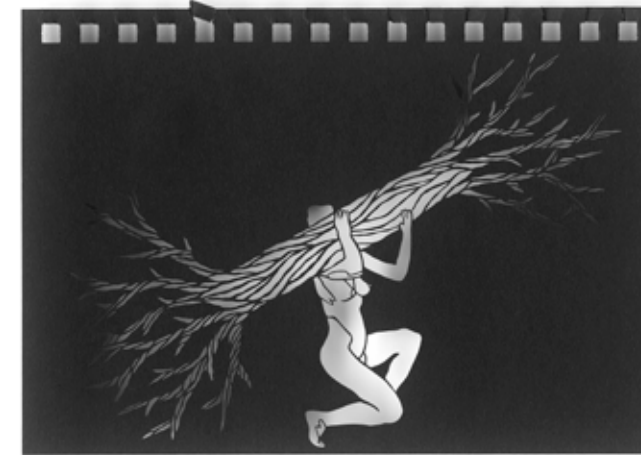
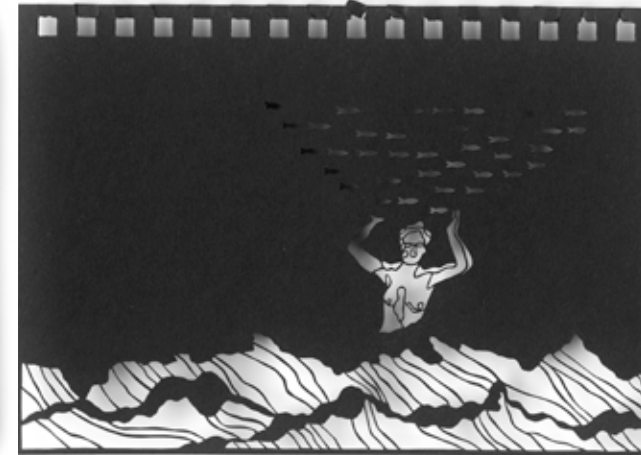
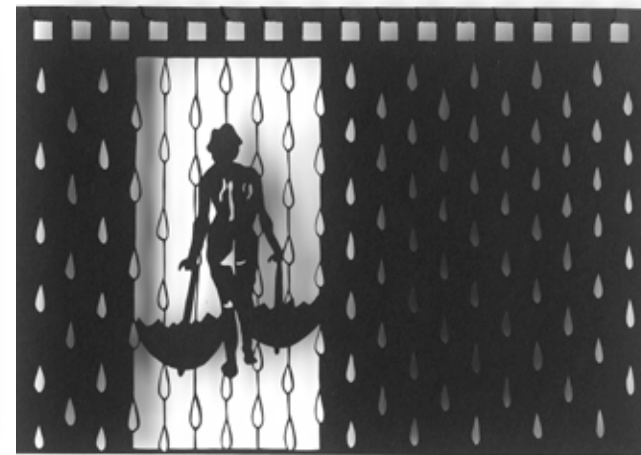
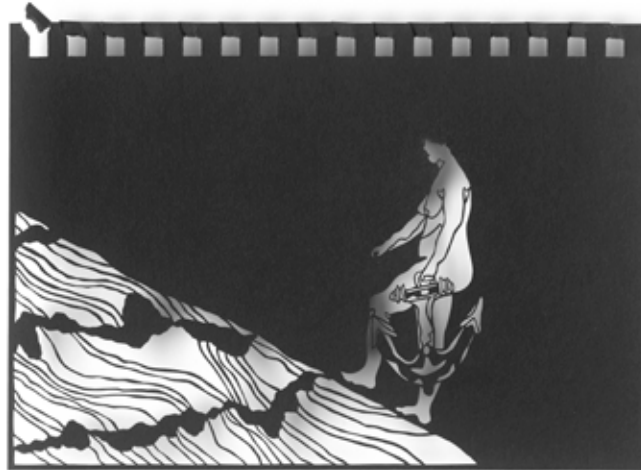

13/ Tears in a Bottle

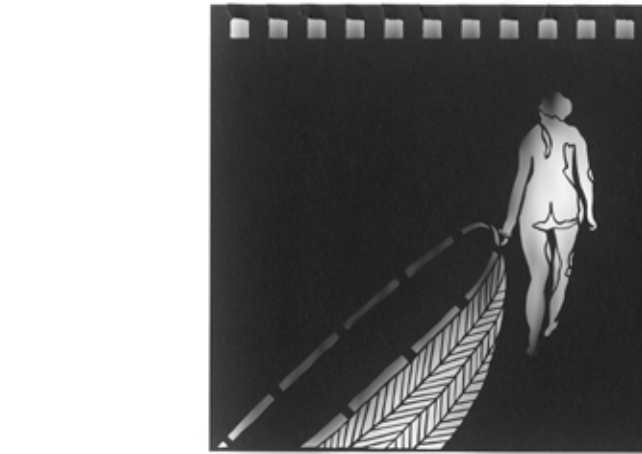
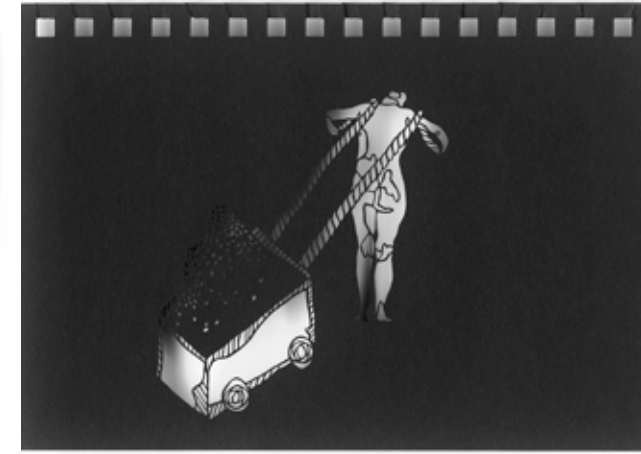
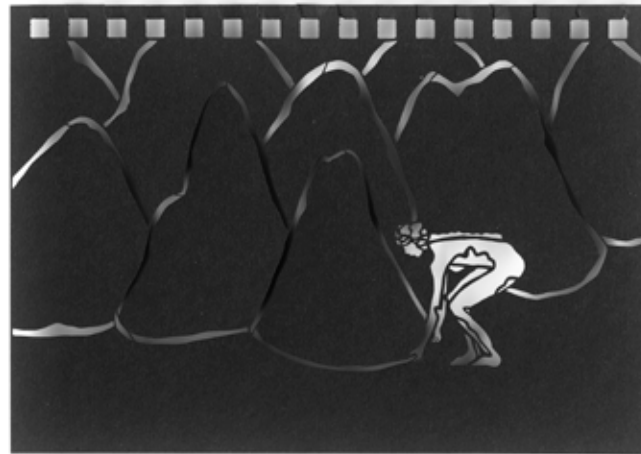

When I Broke My Bone /12

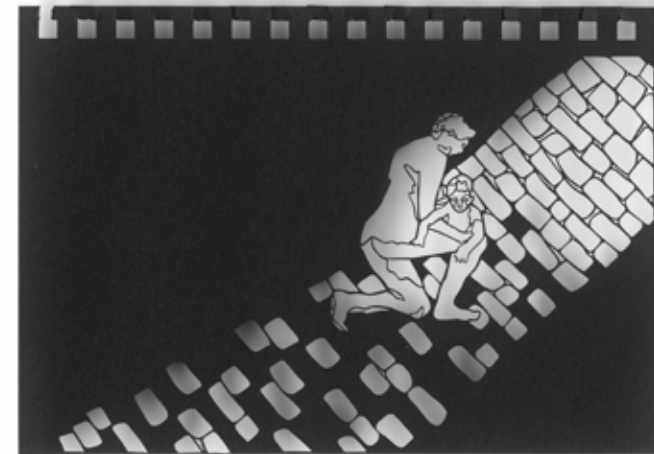
15/ Carrying and Sinking

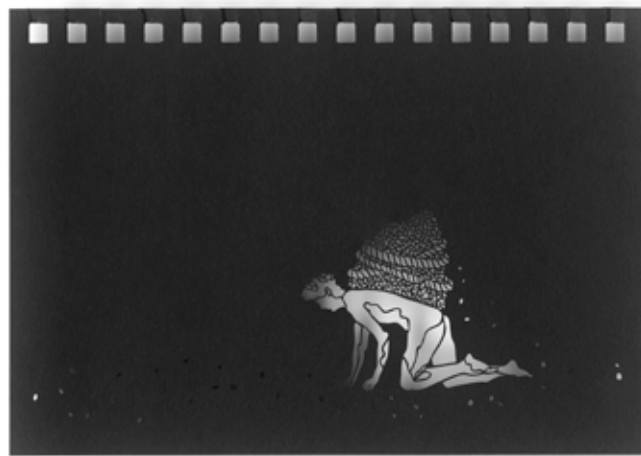
It Keeps Growing /14

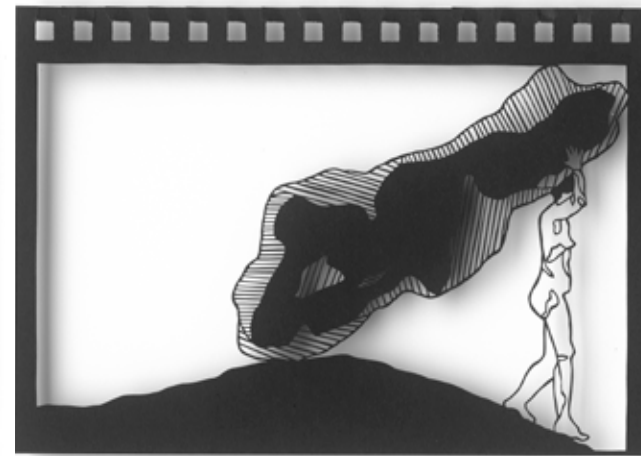
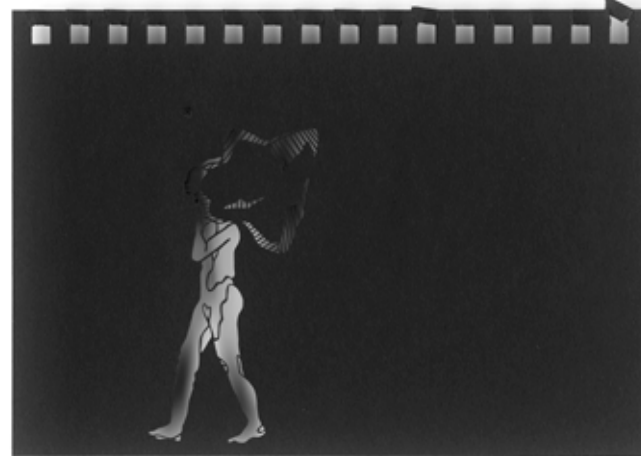
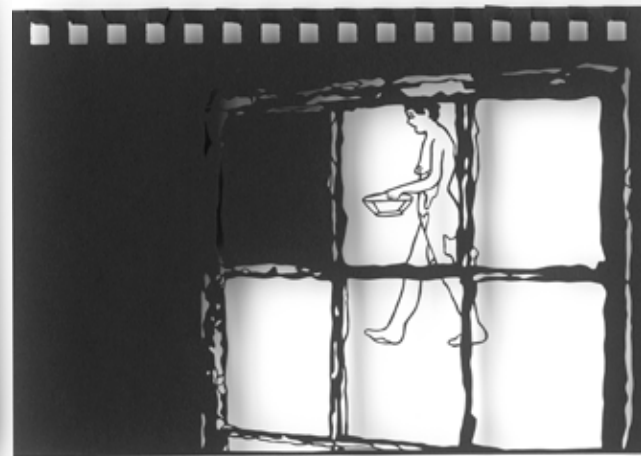
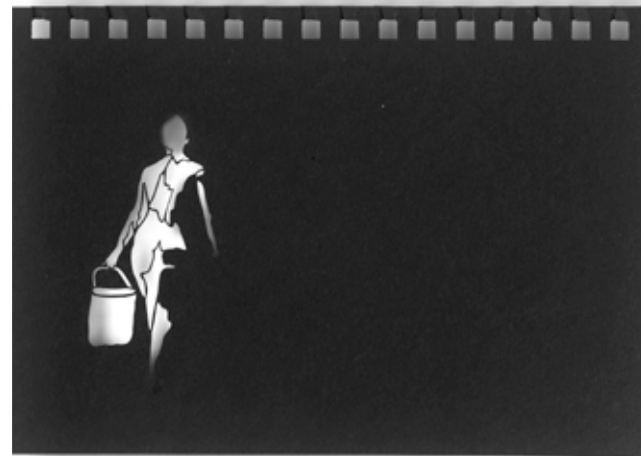
17/ Sand Can Become Heavy

My Boat /16

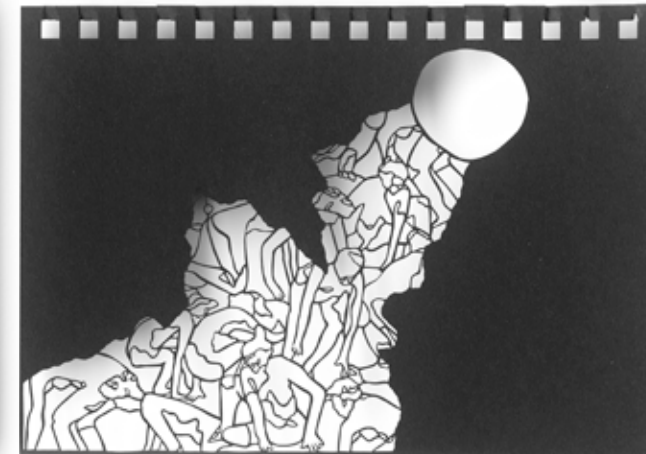
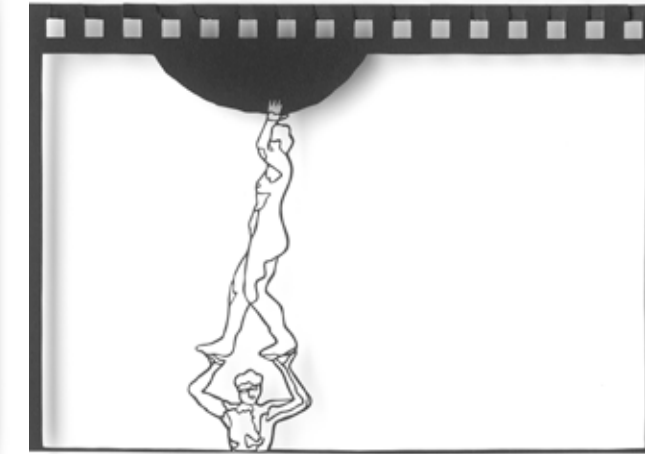
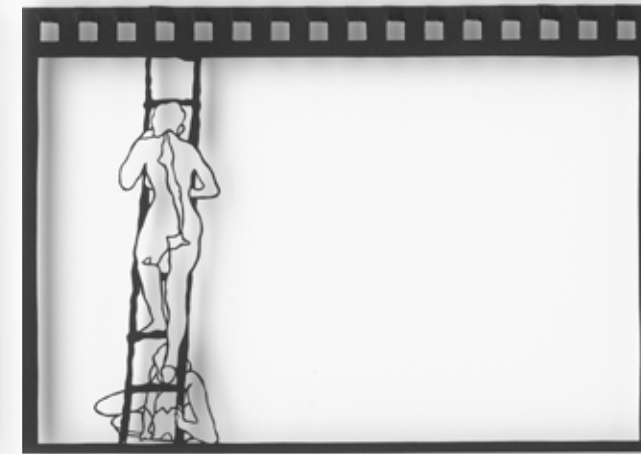
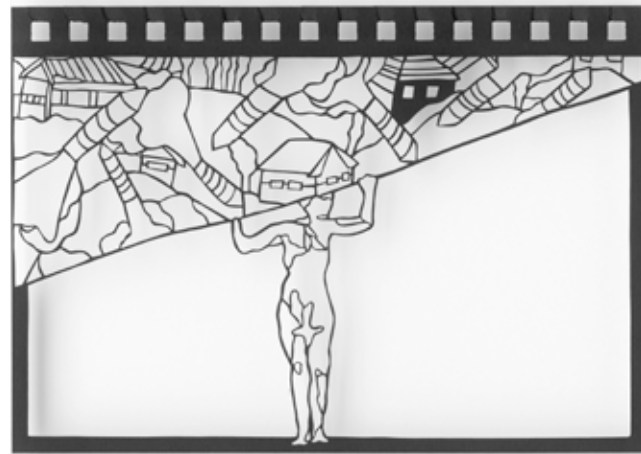

21/ Light Weight Becomes Heavy with Time

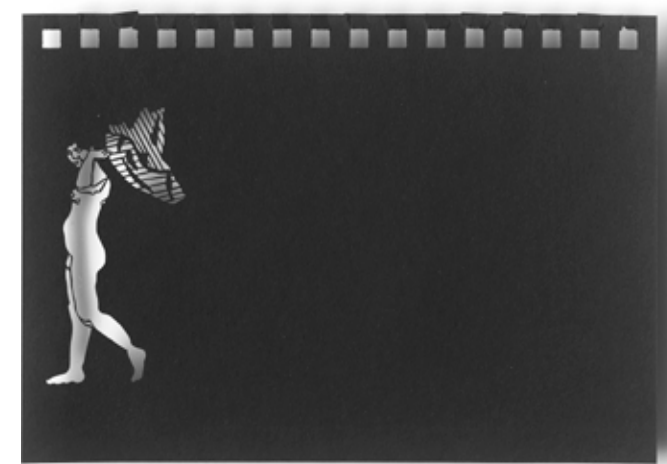

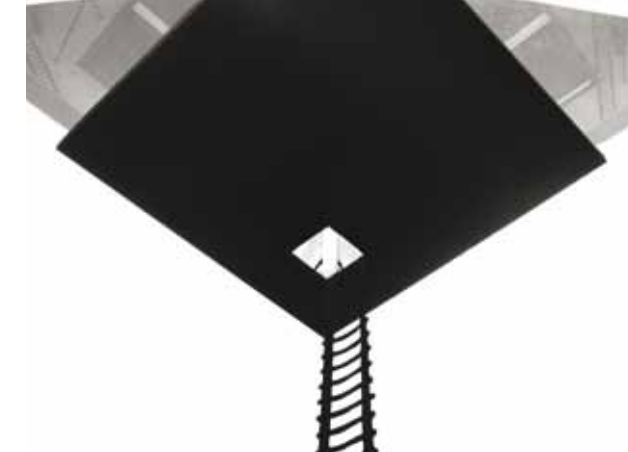
Holding on to Fractured Memories /20

23/ The Thread is Loose

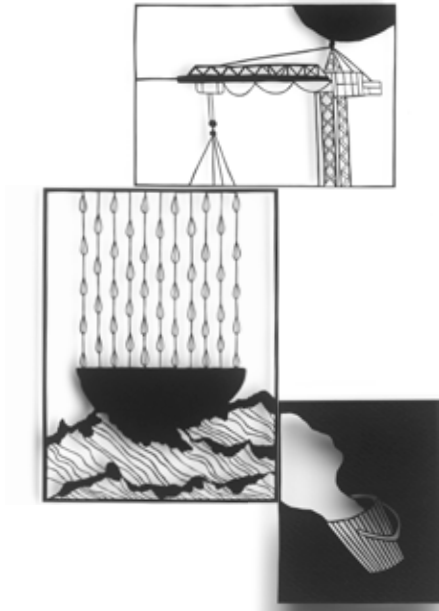
Under the Cracks /22

33/ Water Drops / Manual paper-cutting, black acid free paper, 195x100cm, חיבור נייר ידני, נייר שחור נטול חומצה

32 / Untitled / Manual paper-cutting, black acid free paper, 150x250cm, חיבור נייר ידני, נייר שחור נטול חומצה

